

ANTROPÒNIMS I TOPÒNIMS DEL SEGLE XVI
EN UN FULL VOLANT SOBRE
LA REPRESSIÓ DEL BANDOLERISME (1563)

Pep VILA

En aquest treball estudio i transcriu un full volant de 1563 de la Biblioteca de l'Arxiu Capitular de la Catedral de Girona que conté una llarga llista de noms, cognoms, àlies, amb els oficis que feien i els llocs on suposadament es movien aquests bandolers i altra gent de malviure. Alguns dels nominats són representants de la noblesa, al costat d'altres persones amb oficis de les classes menestrals i baixes. Representen, doncs, el bandolerisme nobiliari que roba per mantenir els seus privilegis i el popular que intenta sortir per la via de la violència d'una situació de misèria i de marginació. De vegades són homes aïllats o gent emparentada que treballa en grup com en el cas dels germans Anthoni, Andreu i Barhomeu Lledó (núms.10-11-12); hi trobem també famílies senceres del país barrejades amb estrangers: gascons i francesos que anaven i venien a través dels passos naturals dels Pirineus. Tots eren considerats malfactors, homes al marge de la llei, buscats activament per les autoritats. Ningú, sota grans penes ni càstigs, podia donar-los ajut, soplui ni consell segons les lleis i les constitucions catalanes del moment. Aquest full és també un exponent de la duríssima repressió a què estaven sotmesos, de mans dels virreis i dels capitans al servei de la monarquia espanyola. Al llarg del segle XVI, ciutat i vegueria foren focus molts vius de bandolerisme. A més de les contrades pirenenques, la delinqüència i el bandolerisme que reflexa la pragmàtica que avui editem, es reparteix per altres zones de Catalunya: costa i muntanya, interior i prelitoral.

L'exemplar que he fet servir va adreçat als membres del Capítol de la Catedral perquè com a representats de la autoritat religiosa en prenguessin coneixement i divulgessin el seu contingut entre les parròquies i altres llocs de culte. Desconec fins a quin punt aquesta pragmàtica anava també dirigida als representants eclesiàstics, molt sovint també embolicats en bandositats o en lluites feudals. En aquest mateix

arxiu hem vist un full volant anterior, de 1550 ?¹, amb lletra gòtica, més reduït en contingut, que contenia menys noms i cognoms de personatges recercats. Davant la impossibilitat material d'editar-los plegats, he optat per transcriure aquest segon de 1563, molt més ric en informació pel que fa a les recerques onomàstiques. El quadre geogràfic esmentat també és més extens i permet una millor aproximació a les zones geogràfiques on solien donar-se aquestes batudes.

A més del valor del full des del punt de vista històric per l'estudi de les primeres fonts del bandolerisme, penso que és un document interessant per la història de l'onomàstica perquè dintre del camp de l'antroponímia² ens permet l'estudi dels noms, cognoms, renoms i àlies, molt d'ells desconeguts. Com que no són noms oficialitzats, representen una línia oberta. No són massa freqüents les fonts impreses sobre aquest tema. També des del punt de vista de la toponímia també gran interès per la ubicació detallada de molts personatges. La posició geogràfica de Catalunya com a país fronterer, els nobles de la qual tenien encara un fort esperit feudal, és clau en aquest assumpte. Sovintegen en aquest llistat gascons i francesos que tenien els amagatalls a banda i banda del Pirineu. En l'àmbit del bandolerisme no podem oblidar el pes específic del Rosselló i la Cerdanya que són les fronteres naturals a través de les quals s'infiltra gent de mala raça que provoca desordres a nivell individual i col·lectiu. El nostre full fa una advertència seriosa, amb tres anys d'expulsió contra aquella gent que aculli gascons "armats de ballesta, arcabus, scopeta, llança y rodella ho broquer".

Les pragmàtiques contra l'ús de pedrenyals, les proclames dels virreis, les suposades connivències dels bandolers amb els hugonots francesos són altres imatges d'aquest món on s'hi barregen altres litigis i guerres privades entre grups que no sabem si obeeixen a la imatge prefixada que tenim dels bandolers. En altres documents d'època són anomenats "mals homs", "males gens", "lladres de pas" que potser confonem amb el que ara tenim entès, aquesta imatge un xic borrosa i romàntica del bandolerisme. Sota l'epígraf de "gitats de pau i treva", els delinqüents, fugitius, saltejadors de camins o seguidors de bàndols, formaven un grup molt heterogeni.

Antonio Borràs va publicar en 1953 una pragmàtica de Carles V datada en 1539³ en la qual podem resseguir una mica els orígens d'una nova mena de bandolerisme a Catalunya i l'arrelament d'aquest fenomen criminal, producte de la misèria tal com va denunciar Joan Reglà⁴. En 1563, 24 anys més tard el bandolerisme ja és una realitat configurada amb noms i cognoms, mai tan més ben dit, en la qual intervenen uns factors històrics, socials i geogràfics que han estat estudiats pels especialistes, sense però judicis de valor definitius. No entrem doncs, a fer una valoració historiogràfica sobre el tema, ni a desllindar les relacions entre literatura i bandolerisme. Preciso només la bibliografia més recent sobre el bandolerisme⁵, tot i que la que correspon al segle XVI encara és la més dispersa i inaccessible.

¹ Un estrip al paper no deixa veure bé l'acabament de la data.

² Sobre antroponímia del segle XVI, vegeu l'estudi d'Enric Moreu-Rey, *Antroponímia del 1553 (Principat de Catalunya)*, "Societat d'Onomàstica, B.I", XV, març de 1984, algunes conclusions del qual són vàlides per al nostre treball.

³ *Contribución a los orígenes del bandolerismo en Catalunya (La Pragmática de Carlos V de 1539)*, "Estudios de Historia Moderna", vol.3, 1953, pàgs.159-180.

⁴ *El Bandolerisme a Catalunya*, Barcelona, 1966, pàg. 42.

⁵ Nuria Sales, *Senyors bandolers, miquelets i botiflers. Estudis d'història de Catalunya (segles XVI al XVIII)*, Editorial Empúries, Barcelona, 1984. DD.AA, *El Bandolerisme*, número monogràfic

La mostra edició

Transcripció pulcrament el full volant tal com m'ha arribat. Numero els noms i cognoms de cada malfactor segons l'ordre d'aparició en la pragmàtica, en forma de llista individual per així identificar-los millor. Fins i tot respecto les vacil·lacions del copista, l'ús arbitrari de majúscules i minúscules, aglutinacions, grafies canviants d'un material que, en conjunt, se'n pot extreure també conclusions demogràfiques i socials sobre el món tan apassionant del bandolerisme. Normalitzo només les grafies i/j i u/v. La manca d'accents en l'original dificulta la correcta transcripció d'algun topònim. Aquests fulls no els he vist esmentats en els catàlegs ni en les bibliografies de caire històric sobre aquest tema i passen també com a rareses bibliogràfiques, donada la fragilitat i la deficient conservació d'aquest tipus de materials. El que editem és un full escrit a una sola cara, de paper gruixut. Les mides de la caixa són 270 mm x 220 mm. La segona pragmàtica de 1550 mesura 230 x 238 mm. L'encapçala el text següent: *Don Carles affavorint la divina clemència, Emperador dels Romans, etc. Dona Joana, sa mare y lo mateix don Carles, per la gratia de deu, Reys de Castella, Aragó y Comptes de Barcelona.// Don Perafan de Ribera, Senyor de la casa de Ribera, Marques de Tariffa, Compte de los Molares...*

Notes als antropònims i topònims del text

Cent-cinquanta dos grups de prenom, hipocorístics, renoms o malnoms i cognoms que constitueixen en aquest recull el nostre sistema onomàstico-antroponímic no permeten establir uns grans resultats qualitius sobre freqüències, ni tampoc l'establiment de grups de sintagmes de nominació entre aquests bandolers i malfactors de camp i de muntanya que es mouen, sovint, per lligams clànics. Tampoc no són representatius de la freqüència, creixent o decreixent de prenom. Els malnoms són potser els més interessants perquè estableixen un lligam amb l'organització político-social del moment. En l'estudi de Xavier Torres, *Nyerros i Cadells*, abans ja esmentat, en l'apartat documental hi ha llargues tirades d'antropònims de bandolers i seguidors de diversos capítosts d'anomenada, de final del segle XVI, encara per explotar, i que de fet complementen la nostra llista⁶.

La pragmàtica presenta doncs, des d'aquest punt de vista les característiques següents:

1.1. *Els prenom més comuns.* Destaco la forta densitat d'Antoni, Miquel i Joan⁷, producte potser de la devoció a aquests sants. No apareixen ni Josep ni Jordi. La majoria de noms són de sants del calendari eclesiàstic. La freqüència que no faig extensiva a tot el recull és la següent: Andres (2), Andreu (6), Antich (1), Antoni

de "L'Avenç", núm.82, maig de 1985. Xavier Torres i Sans, *Els bandolers (s, XVI-XVII)*, Eumo Editorial, Vic, 1992; id., *Nyerros i cadells: B'ndols i bandolerisme a la Catalunya Moderna (1590-1640)*, Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i Quaderns Crema, Barcelona, 1993.

⁶ X. Torres, *op.cit.*, pàgs. 371-396.

⁷ Josep Maria Marqués dins *Onomàstica Gironina*, "Annals de l'Institut d'Estudis Gironins", vol. XXII, 1965, pàg.55, destaca a Girona la "victòria del Joan sobre el Pere, que va quedar en segona posició.[...] En tercer lloc pot trobar-s'hi Antoni, Francesc o Miquel".

(12), Arnau (3), Baltazar (1), Benet (1), Bernabé (1), Bernardí (1), Bernat (5), Bertomeu (6), Climent (1), Cosme (1), Daiam (sic) (1), Domingo, forma castellana⁸ (2), Esteve (1), Francesc i Franci (4), Gabriel (1), Gaspar (1), Guillem (3), Guiraut (1), Jaume (8) al costat de Jayme (1), Joan amb Janot i Jonot (12), Leo (1), Leonart (1), March (1), Mateu (1), Melcior (1), Miquel (9), Montserrat (92), Pau (1), Pere, Perot, Peyro i Perutxo (9), Ramon (1), Roger (1), Sagimon (2), Salvador (1), Seraphi (1), Simon (4), Tomas (1), Vicens (1), Hi ha també en alguns casos la fórmula de nominació de prenom més preposició i cognom (81, 131), i un Jayme de Cardona (95).

- 1.2. Llinatges senyorials : Compte de Sagtajo (84) els fills dels Cardona (95) i dels Cruylles (129).
- 1.3. Prenoms compostos : Pere Benet (32), Pere Joan Pons (36), Pere Damià (79), Pere Miquel (37).
- 1.4. Hi ha un bon nombre d'innominats, un total de (28) perquè no es coneix el seu nom de pila. Aquests s'identifiquen a través de la lletra T.
- 1.5. Atribució d'un nom únic a cada individu, potser per la desconexió d'altres dades identificatives : (23, 28, 40, 137). El (54) fa referència a un individu de localització encara més incerta.
- 1.6. Filiació. Casos de segons noms que precisen la filiació, patronímics : (7, 14, 93). Referència a l'estat civil (77) ; ex-captius en llibertat : (81, 84).
- 1.7. Nominació amb prenom o cognoms ; prenom/cognoms o renom més un nom d'ofici : (4, 25, 27, 29, 32, 35, 40, 41, 49, 52, 106, 107, 135, etc.). El núm. (4) seria, potser, un exemple de doble ofici en passar d'una a altra feina.
- 1.8. Igual que l'anterior amb la presència d'un article que reforça el renom : (78, 92, 100, 103, 114, 116, 120, 148).
- 1.9. Determinant, mot o perífrasi per indicar la situació familiar o generacional : donzell (131) ; fill bastart (130) ; fill de paborde (117) ; fill com a diminutiu (93), germà (60, 92, 146) ; hereu (103, 120) ; menor d'edat (70) ; nebot (65), pubill (116).
- 1.10. Prenom o cognom que s'afegeix a un segon cognom o nom de casa De vegades costa destriar el cognom i el renom : (2, 5, 30, 32, 33, 36, 37, 47, 48, 53, 54, 60, 62, 70, 71, 74, 75, 88, 113, 120). Alias amb un diminutiu : de Palou-Palouet, el fill (93).
- 1.11. Nominació que té la forma d'un prenom o prenom/cognom amb un renom que indica la nacionalitat, una ètnia, qualitat o defectes físics o morals. El lloc d'origen és indicat per un adjectiu i va lligat a la història del país : bastart (53, 73, 133) ; bord (125) ; catiu (84) ; empordanès (86, 99) ; francès⁹ (122) ; gascons dels quals n'hi ha una bona representació (18, 28, 34, 44, 45, 55, 63, 76, 78, 94, 98, 100, 101, 105, 106, 118, 121), gavaig (92) ; mallorquí (22). Renoms sols (53, 98, 99, 101). Defectes físics o característiques : amb un ull (61) ; ros o roig de cabell i de pell (45) ; barbudet (101). Defectes espirituals : ànima pecadora (115). Com a renoms curiosos destaco els 78, 87, 94, 118. Renom construït a través d'un sintagma verbal

⁸ Sobre aquest tema vegeu el treball d'Enric Moureu-Rey, *La castellanització dels prenomns. Contribució al seu estudi dins Antroponímia. Història dels nostres prenomns, cognoms i renoms*, Universitat de Barcelona, 1991, pàgs. 147-154.

⁹ Vegeu E. Moreu-Rey, *Cognoms i prenomns dels immigrants francesos (segle XVI-XVII) dins Antroponímia...*, pàgs.133-140, amb una bibliografia més estensa.

(69). Renom amb un diminutiu (101, 148). No sé el si el renom Negra (84), que com ex-captiu fa referència a una persona de raça negra o de pell molt obscura. Viscayo (62), seria l'home que mira tort ; morrofos (94), que té el llavi partit.

- 1.12. Activitats professionals d'alguns d'aquests bandolers : hi ha basters (1), baxadors (1), boters (2), carders (1), corders (2), daguers (1), ferrers (1), fomers (1), llauradors (1), mariners (1), moliners (1), pagès (1), paquetaires (1), paraires (2), picapedrers (1), pintor (1), sabater (1), sastres (4), teixidors (6), tintorers (1).

El text

Don Phelip per la gracia de Deu, Rey de Castella y de Arago y c., Comte de Barcelona y c.

Don Garcia de Toledo, Conseller Loctinent y Capita General per la Catholica Magestat en los Principat de Cathalunya y Comptats de Rossellò y Cerdanya.

"Als amats de la Real ma[gesta]t. los capitol y canonges de la Seu de Girona"¹⁰

Salut y dilectió. En dies passats axí per los serenissims Reys de digna memoria com per los Loctinents generals en los diits Principat y Comptats y per nos nos són estats publicats axí en la Present Ciutat de Barcelona com en altres parts.

1. Salvador Pallares
2. Joan Marçal del Loch de Palau¹¹
3. Berthomeu Peyrolet
4. Symon corder, former de Perpenya
5. March Rosich de sanct Sebastia¹²
6. Miquel Bergat
7. T¹³. Queralt, fill den Miquel Ferran
9. Antoni Gispert
10. Anthoni Lledo
11. Andreu Lledo
12. Barthomeu Lledo
13. Jaume Cabasset
14. Arnau lo Roig, fill de Narnau ferrero
15. Joan Noguer
16. T. Bareja
17. T. Cestero¹⁴
18. T. Roquet, gascó
19. T. Riera,
20. Jaume [.....]
21. [.....] de Stalrich¹⁵

¹⁰ El text adreçat als destinataris de la Catedral de Girona és escrit a mà.

¹¹ Alta Cerdanya

¹² Sant Sebastià de Buseu, Pallars Sobirà ?

¹³ Quan es deconeix el nom de pila, la nominació comença sempre amb una T (un Tal ?)

¹⁴ Possiblement cognom castellà

¹⁵ Després de Jaume (20) hi ha una tira de paper enganxada al damunt que amaga un parell de noms i cognoms, fins arribar a Stalric (Hostalric). Hi ha la possibilitat que els personatges suprimits de la pragmàtica fossin ja capturats, morts o executats.

22. Miquel Panades, Alias lo Mallorquí
23. Pere Joan
24. T. Ayguabella¹⁶,
25. Antoni Bernat texidor de mer¹⁷
26. Antoni Sagria, Frances
27. Antoni Antist, laurador
28. Domingo, gascó
29. Pere texidor
30. T. Rocha de Perafita¹⁸
31. Berthomeu Calvet
32. Perebenet, texidor de Terrasa
33. Antoni de Banyeres¹⁹
34. Pere gras, gascó
35. Miquel Bonamissa, mariner
36. Pere Joan Pons de sanct Cugat de Valles²⁰
37. Pere Miquel de la parroquia de sancta Fe²¹, vegueria de Panades
38. Miquel Casadella del Pinle²²
39. Antoni Comelles
40. Barthomeu, texidor
41. Lois Soler, corder
42. Miquel Viladara
43. Montserrat Magi
44. Peyrot de Tolosa, alias lo Cabirol²³ Gascó
45. Arnau de coll, Alias lo Roig Gascó,
46. Pere Trilla
47. Jaume Cornell de la Figarosa²⁴
48. Franci Brassoli de Barbens²⁵
49. Joan Barenys, tintorer,
50. Roger Guardia, Alias Carbonell
51. Joan Guardia, Alias Carbonell
52. Montserrat Sabater
53. T. dit lo Bastart de Cerdans²⁶
54. T. Rollan qui solia estar al forn den Oller
55. T. Rossinyol, Gasco
56. Cosme ysern, boter del Arbos²⁷

16 Hidrònim

17 Entenem la població gironina d' 'Amer'.

18 Municipi d'Osona, veïnat de Banyuls.

19 Població de l'Alt Urgell o del Baix Penedès ?

20 En la pronúncia vulgar del Vallès i de la comarca de Barcelona (DCVB). Recordo el joc de paraules entre Cugat i Culgat : anar a Sant Cugat, anar a dormir

21 Santa Fe depenia de la vigueria de Vilafranca del Penedès

22 No he sabut identificar aquest topònim. Error per 'Pinel' o 'Pinell', sèrie toponímica que parteix de pi ?

23 Renom que fa referència a l'agilitat d'aquest bandoler, que corria lleuger com un cabirol.

24 La Figuerosa és un poble del Baix Urgell

25 Municipi de l'Urgell

26 Llogaret d'Arbúcies o bé de Sant Llorenç de Cerdans al Vallespir ?

57. Bernat Alguer
58. Andreu Salom²⁸ de Paramenya²⁹
59. Bernat Navarro
60. Thomas ferrer, germa de Gaspar, ferrer de Torello³⁰
61. Gaspar del camp de Tarragona qui no te sino un hull
62. T. Viscayo³¹, tauler del camp de Tarragona
63. Boana, gascó, texidor de Llana
64. Peu Levat³², texidor de Llana
65. Miquel Riu, nebot den Audet de Areu³³
66. Sagimon, Parer de la Garriga
67. Climent Borell de Ripoll
68. Pere Verich
69. Antoni Busquets, alias Matamoros
70. Gabriel Castellet, perayre, menor de dies de Barcelona
71. Melcior Ferrando del Prat
72. don Guillem de Josa³⁴
73. Joan Serra, bastart, moliner
- 74 Francesh, pintor de Massoteres³⁵
75. Miquel Cortiques de Solsona
76. Amau Verdú, gascó
77. Antoni Roca, picapedrer gavaix, qui es stat casat ala parroquia de Campelles³⁶
78. T. quis diu lo Assetiat Gasco
79. Pere Damia Pons de Cervera
80. pau Rull, sabater de Leyda
81. Barnabé, catiu de don Francesch de Guimerà
82. Perot Cirerols de Tarrega
83. Bernadi Perles de Tarrega
84. T. Negra quis diu esser estat catiu³⁷ del Compte de Sastago³⁸
85. T. Martinet
86. Montserrat Ampurdanes
87. Miquel Salom, Alias Matatantos
88. Pere boquet de Cenauja³⁹
89. Jaume Formiguera

27 Baix Penedès

28 Llinatge jueu ?

29 Peramany o peramenya és una varietat de peres de d' hivern. El topònim no l'he sabut localitzar.

30 Osona

31 Viscaio, visc, que mira a la torta. Etim. : del castellà 'bizcoo' amb la terminació -alo presa del topònim Vizcaya.

32 Home que coixeja, que només té un peu.

33 Àreu, poble situat a la dreta del riu Noguera (Pallars Sobirà).

34 Alt Urgell

35 Municipi de la Segarra

36 Vila situada entre Ribes i Camprodon

37 Antics servidors trets de captivitat.

38 Títol senyorial concedit en 1511 al ric home aragonès Blasco de Alagón y de Lanuza, camarlenc del regne, senyor de Sástago, Pisa i Alcubierre (GEC).

39 Sanauja, La Segarra

90. Jaume Cabelloll de Castell Nou de Bassella⁴⁰
91. T. Gordiola de Madrona⁴¹
92. T. Gordiola, son germà quis diu lo Gavaig⁴²
93. T. Palou, alias Palouet, fill d'en Palou de Pons⁴³
94. T. Moreu⁴⁴, Gasco, alias lo Morrofes⁴⁵
95. Don Jayme de Cardona, fill de don Lois de Cardona
96. Guillem Sglesies, boter de Barcelona
97. Berthomeu Camps de la parròquia de sanct Pere Çacosta⁴⁶
98. T. dit lo Capdet Gascò
99. T. dit lo Empurdanès
100. Leonart, Dit lo Esquerra Gascó
101. T. dit lo Barbudet gascó qui es sastre
102. Joan Quadra de Gurb⁴⁷
103. Sagimon Alta Fulla de manlleu⁴⁸, vulgarment dit lo hereu Altafulla
104. Miquel Roells de Perafita⁴⁹
105. Bernat Forcat, gascó
106. Jaume lo paquetayre⁵⁰, gascó
107. Bernat Staragues⁵¹, sastre
108. Anhtoni (sic) Figueres, alias Llanes de Vall Carcara⁵²
109. Vicens Castellví, alias Rahull, daguer de Tortosa
110. Martí T., sastre
111. Jaume Rahull, baxador⁵³
112. Berthomeu Rahull, sastre de Tortosa
113. Daiam⁵⁴ casa demunt del lloc de Usay⁵⁵ de la vegueria de Besalú
114. Francesch Puig dit lo hereu Puig de Montblanch
115. Joan Magrinya, alias anima pecadora de Montblanch
116. Joanot Riembau dit lo pubill Riembau
117. Perot Riembau, fill del paborde Riembau de la Pobla de Lillet

⁴⁰ Actualment Basella, Alt Urgell

⁴¹ Sant Pere de Madrona, Vall d'An (Berguedà)

⁴² Sobre el mot 'gavaig' vegeu l' article de Jean-Baptiste Renard de Saint-Malo, *Le mot vulgaire ' gavat'*, "Le Publicateur des P.O.", 19, 1835. Horace Chauvet, *A propos de "gavax"*, "L'Indépendant des P.-O.", 31, 1889. El DCVB documenta aquest mot molt tardanament. El DECAT de Joan Corominas atesta el mot en uns documents de 1621-1639.

⁴³ Ponts, La Noguera ?

⁴⁴ Home fosc, tirant a negre. A Catalunya trobem la Serra de Moreu, topònim format sobre un antropònim foraster.

⁴⁵ Llavifés, amb el llavi partit. Sense documentació al DCVB.

⁴⁶ Municipi de les Planes d'Hostoles

⁴⁷ Osona

⁴⁸ Població a vuit qm. de Vic

⁴⁹ Vila del Lluçanès

⁵⁰ Marxant de roba, contrabandista que el DCVB documenta en una obra de Jacint Verdaguer

⁵¹ Enric Moreu-Rey documenta aquest topònim dins *Els nostres noms de lloc*, Moll, Mallorca, 1982, pàg. 154

⁵² Vallcàrquera, municipi del Vallès Oriental

⁵³ Operari que es dedica a abaixar el pèl dels draps de llana.

⁵⁴ Nom incert que no he sabut trobar. A Catalunya i Balears hi ha el llinatge 'Deià'

⁵⁵ Segons el DCVB en els documents del segle XIV encara apareix escrit Usay

118. Martí dels Naps, gascó qui solie aturar al dit loch de la Pobra
119. Joanot Riera de la vila de Berga
120. Ramon Tubau dit lo hereu Tubau de sant Jaume de Frontinya⁵⁶
121. T. Foixet, gascó
122. T. Bardolet, francès
123. Jaume Raffart de Ripoll
124. Joan Escuder de Ripoll
125. Guiraut Llobat, alias Bordas de Ribes
126. Joan Fible de Alcanar⁵⁷
127. Antoni, Àliga de la Canyada⁵⁸, mosso d'en Benet Fibla d'Alcanar⁵⁹
128. Seraphi Prat Donzell de la parròquia de sanct Pere de Bigues⁶⁰
129. Bernat Domenjo⁶¹ de sanct Genís de Ho[r]ta⁶², alias Lafont
130. don Lois de Cruylles, fill bastart de don Galceran de Cruylles
131. Francesch de Pons, donzell de quis diu esser monsonis⁶³
132. Matheu Domenech, pages de la vila de Ull de Molins⁶⁴
133. Perot Gomar⁶⁵ dit lo bastart Gomar de Leyda
134. Guillem Pau
135. Vendrell, baster de Barcelona
136. Benet Beuguer de Argilaguer⁶⁶
137. Antich
138. T. Perayre de Mosset⁶⁷
139. Janot Domenjo⁶⁸, alias la Font⁶⁹
140. Andreu Artes
141. Domingo Artes
142. Anthoni Alou
143. Baltazar Moya⁷⁰
144. Leo Oller
145. Pere Bonet
146. Andreu Martí son germà
147. Andreu Franch
148. T. Gallart, alias lo Rectoret

⁵⁶ Municipi del Berguedà

⁵⁷ Vila de la comarca del Montsià

⁵⁸ Segons el DCVB els topònims "Canyada" corresponent al castellà *Cañada* amb el significat de "vall estreta", faixa de terra on creixen les canyes.

⁵⁹ Vila de la comarca del Montsià

⁶⁰ Sant Pere dels Bigats, municipi de Vallfogona de Riucorb ?

⁶¹ Segons Moreu, (Els nostres..., 81), quan un domini era explorat directament per un senyor, era expressada pel topònim "domenge" i altres afins.

⁶² Sant Genís dels Agudells i d'Horta, nuclis agrícoles del Bacedonès.

⁶³ Serra de Montsonís, a l'esquerre del Segre

⁶⁴ El Priorat

⁶⁵ Antropònim molt antic d'origen germànic.

⁶⁶ Argelaguer ?

⁶⁷ Un occità del Conflent ?

⁶⁸ Vegeu nota al número 129.

⁶⁹ Apel.latiu convertit en àlias, difícil de precisar.

⁷⁰ De Moia ?